

Sygn. akt : VU 1430/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 27 września 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1430/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją 27 września 2013r. która uchylała decyzję z 6 września 2013r., - po rozpoznaniu wniosku z 9 sierpnia 2013r. odmówił W. S. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 1999r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy w ilości co najmniej 25 lat. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2). Zgodnie z tym wzorem zakład pracy ma obowiązek w wydanym pracownikowi dla celów

emerytalnych świadectwie pracy określić rodzaj pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji w/w rozporządzenia, podać stanowisko pracy w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego lub uchwały właściwego ministra oraz wskazać okres, w którym praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zdaniem organu rentowego W. S. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ udowodnił 6 lat, 6 miesięcy i 4 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Zakład podał, że nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) od 1 września 1968r. do 30 czerwca 1970r. – gdyż był on zatrudniony jako uczeń zawodu, oraz od 18 września 1970r. do 17 października 1982r., od 21 października 1982r. do 1 marca 1983r. oraz od 5 marca 1983r. do 7 marca 1983r. – gdyż niewłaściwie przyporządkowano jego stanowisko pracy w odniesieniu do przepisów branżowych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył W. S. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie emerytury. Domagał się uwzględnienia do okresów pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) od 18 września 1970r. do 7 marca 1983r. W uzasadnieniu wskazał, że wykonywał prace w szczególnych warunkach na stanowisku ciastkarza, które ujęte jest w Uchwale nr(...) Zarządu (...) Centralnego Związku Spółdzielczości Spożywców z dnia 11 lipca 1983r. – gdzie w dziale X, poz. 11 punkt 2 – jest wskazany zawód (stanowisko) ciastkarza.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymując argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

W. S. urodził się (...), 60 lat ukończył w dniu (...).

Na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 27 lat, 3 miesiące i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Ponadto nie jest członkiem OFE.

Organ rentowy uwzględnił mu 6 lat, 6 miesięcy i 4 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...):

- od 1 września 1968r. do 30 czerwca 1970r. – jako uczeń zawodu - ciastkarza

- od 18 września 1970r. do 17 października 1982r., od 21 października 1982r. do 1 marca 1983r., od 5 marca 1983r. do 7 marca 1983r. – na stanowisku ciastkarza, ciastkarza-brygadzysty zmianowego.

W okresie zatrudnienia na stanowisku ciastkarza i ciastkarza-brygadzysty zmianowego – wnioskodawca pracował przy smażeniu pączków, wypieku ciast drożdżowych, ciast francuskich, biszkoptów, pierników, makowców. Nie zajmował się wypiekami pieczywa. W (...) była odrębna piekarnia, w której wypiekało się pieczywo w postaci bułek i chleba.

Dowody:

- akta kap. pocz.: świadectwa pracy k. 5 oraz z 14.01.2003r.

- protokół z 9.04.2014r.: zeznania świadków: H. K. 00:06:50-00:11:49

B. T. 00:11:49-00:21:45

- wyjaśnienia wnioskodawcy 00:21:45-00:29:26

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, osiągnął wymagany wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE. Nadto – w ocenie organu rentowego – na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 6 lat, 6 miesięcy i 4 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki uznać okres zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) od 18 września 1970r. do 7 marca 1983r. Uważał, że w tym okresie wykonywał prace w szczególnych warunkach na stanowisku ciastkarza, które ujęte jest w Uchwale nr (...) Zarządu (...) Centralnego Związku Spółdzielczości Spożywców z dnia 11 lipca 1983r. – ujęte w dziale X, poz. 11 punkt 2.

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie ma wymaganego 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Ustalając zaś stan faktyczny oparł się przede wszystkim na zgodnych wyjaśnieniach wnioskodawcy i zeznaniach świadków H. K. i B. T.. Jednoznacznie wynika z tych dowodów, iż wnioskodawca w spornym okresie pracował na stanowisku ciastkarza i ciastkarza – brygadzysty zmianowego i zajmował się wypiekiem różnego rodzaju ciast i smażeniem pączków. Nie jest to praca wykonywana w szczególnych warunkach.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku przy czym jak wskazuje art. 32 dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (...) - rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Rodzaje tych prac szczegółowo wskazuje wykaz A, będący załącznikiem nr 1 do ww. rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. W wykazie tym w dziale X dotyczącym rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego w punkcie 11 jako tego rodzaju prace wskazuje „prace przy wypieku pieczywa” . Wykonywanie więc przez wnioskodawcę prac w postaci wypieku ciast i smażeniu pączków nie jest pracą w szczególnych warunkach. Nie została ona wymieniona w tym wykazie. Należy przy tym dodać, iż przepisy tzw. „branżowe” (w tym uchwała nr (...), na którą powołuje się wnioskodawca), a które zawierają wykazy stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach nie może stanowić podstawy przyznania wnioskodawcy świadczenia. Dla uznania konkretnego rodzaju lub stanowiska pracy za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze decydujące znaczenie ma to, czy jest to praca wymieniona w rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz w wykazach stanowiących załącznik do tego rozporządzenia, natomiast wykazy stanowisk ustalane przez właściwe podmioty w odniesieniu do podległych zakładów pracy mają jedynie charakter techniczno-porządkujący.

Należy jeszcze podkreślić, iż powoływany przez wnioskodawcę załącznik nr(...)do Uchwały nr (...) Zarządu (...) z 11 lipca 1983r. wskazuje jako prace w warunkach szczególnych prace na stanowisku ciastkarza – ale przy wypieku pieczywa – a nie ciast i pączków.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie wnioskodawcy.